

ת"פ 25587/07/17 - המאשימה - מדינת ישראל נגד אמיר אזברגה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 25587-07-17 מדינת ישראל נ' אזברגה

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל
ע"י עוה"ד כרמל קדור

נגד
הנאשם - אמיר אזברגה
ע"י עוה"ד משה שמיר

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן ואשר כולל חלק כללי ושני אישומים. על פי החלק הכללי, הנאשם היה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום רשום כעוסק מורשה לעניין חוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: **חוק מס ערך מוסף**) בענף מחשבים ותיקוני צבע ושיפוצים. הנאשם היה המנהל הפעיל של העסק.

האישום הראשון

2. על פי עובדות האישום הראשון, בשנים 2012 ו-2013 הוציא הנאשם לעוסקים שונים 30 מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם העוסק המורשה שלו מבלי שביצע את העסקות שלגביהן הוציא את החשבוניות, וזאת בסך של 4,600,659 ₪ כולל מע"מ, כאשר המס הנובע מהן הינו 656,975 ₪. בשל הודאתו בעובדות האמורות, הנאשם הורשע בביצוע 30 עבירות לפי סעיף 117(ב1) לחוק מס ערך מוסף.

האישום השני

3. על פי עובדות האישום השני, בשנת 2013 ניכה הנאשם בשני דו"חותיו התקופתיים שהגיש למנהל מס ערך מוסף, מס תשומות ביתר בסך של 105,709 ₪ וזאת בהעדר מסמכים ובמטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

4. בשנת 2012 קיבל הנאשם במרמה או בתחבולה שני מסמכים הנחזים להיות חשבוניות מס על שם חברת שניצה בע"מ וזאת מבלי שהחברה ביצעה את העבודה שלגביהן הוצאו החשבוניות, וזאת בסך של 592,776 ₪, כאשר היקף המס הוא בסך של 86,130 ₪. הנאשם הכניס את החשבוניות הללו לספרי הנהלת החשבונות שלו ולא דרש אותן בסופו של יום בדו"חותיו התקופתיים, הכל במטרה להתחמק ולהשתמט מתשלום מס.

5. לאור הודאתו של הנאשם בעובדות האישום השני, הוא הורשע בביצוען של העבירות הבאות: שתי עבירות של ניכוי מס תשומות שלא כדין לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מס ערך מוסף וכן שתי עבירות של ניהול או הרשאה לאחר לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק העונשין.

הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים

6. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום המקורי יתוקן על פי הנוסח שתואר לעיל והנאשם יודה בעובדותיו ויורשע בעבירות שפורטו בו. כמו כן, סוכם שהיה והנאשם יסיר את המחדלים מושא כתב האישום ואשר עומדים על סך של 762,684 ₪, אזי הצדדים יעתרו במשותף ל-9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס על פי שיקול דעתו של בית המשפט. כמו כן, סוכם שהיה והנאשם לא יסיר את המחדל האמור עד מועד הטיעונים לעונש, אזי המאשימה תגביל את עצמה ל-16 חודשי מאסר בפועל ואילו ההגנה תטען באופן חופשי.

7. הסדר הטיעון הוצג בפני בית המשפט ביום 17.2.19. הדיון נדחה מעת לעת על מנת לאפשר לנאשם להסיר את המחדלים מושא כתב האישום, אך ללא הועיל. ביום 7.5.20, לאחר חלוף שנה ושלושה חודשים ממועד הצגת הסדר הטיעון, נשמעו הטיעונים לעונש, ולמעשה, הנאשם לא הסיר את המחדלים מושא כתב האישום, גם לא באופן חלקי.

טענות הצדדים לעונש

8. המאשימה טענה שמאחר והנאשם לא הסיר את המחדל כפי שסוכם, אזי יש להשית עליו 16 חודשי מאסר בפועל וקנס כספי שנע בין 5 ועד 10 אחוז מסכום המחדל.

9. ההגנה טענה שאי הסרת המחדל נבעה ממצוקה כלכלית של הנאשם וחסרון כיס. הנאשם כיום גרוש ואב לשתי ילדות ונעדר עבר פלילי קודם. ההגנה טענה גם שיש לזקוף לטובתו של הנאשם את העובדה שהודה בכתב האישום וחסך זמן שיפוטי.

מתחם העונש ההולם

10. הערכים החברתיים הנפגעים ממעשה הנאשם הינם, בין היתר, ערך השוויון בין נישומים, השמירה על צביון מערכת המס וזאת נוסף לפגיעה במשק ובכלכלת הציבור. יפים לעניין זה דברי כבוד השופט פרוקצ'יה ב-רע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(4) 381, 384 (2004) בהאי לישנא:

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מרמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית-משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה"

11. הפסיקה הענפה בתחום המס מלמדת כי בעבירות אלו, עולים שיקולי ההרתעה על נסיבותיו של הנאשם וזאת, נוכח הפגיעה הקשה של עבירות המס במשק ובכלכלה. רבים מעברייני המס הם אנשים שיראו כנורמטיביים ביסודם, כאלו אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת. ברם הכי, מנגד, אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי, ומכאן המשקל המיוחד להיבט ההרתעתי בענישתם של עברייני המס (רע"פ 5906/12 **עזרא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 9.9.12 ע"י כבוד השופט שוהם; 1689/09 **אוראל נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 10.5.09 ע"י כבוד השופט ג'ובראן; רע"פ 6095/06 **לוי נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] ניתן ביום 5.11.06 ע"י כבוד השופט ג'ובראן); ע"פ 6474/03 **מלכה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(3) 727,721 (2004)).

12. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, במקרה שבפני סכום המע"מ שגלום בעבירות שבוצעו על ידי הנאשם ונגזל מהקופה הציבורית הוא בסך 762,684 ₪. סכום זה מלמד על מידת הנזק שנגרם לציבור מהעבירות שבוצעו וזאת כנתון חיוני בקביעת גבולות מתחם העונש ההולם. אביא להלן דוגמאות מן הפסיקה לגבי רמת הענישה בעת שסכום ההשתמטות ממס היה בסך של מאות אלפי שקלים וזאת בעבירות לפי סעיפים 117(ב) לחוק מס ערך מוסף:

א. רע"פ 5442/14 **חברת ינונה בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (4.9.14). במקרה זה המבקשים הורשעו בביצוע 17 עבירות לפי סעיף 117(ב) לחוק מס ערך מוסף. סכום המע"מ שהמבקשים השתמטו מתשלומו היה בסך של 674,092 ₪. על המנהל של המבקשת הושת

מאסר בפועל של 14 חודשים וקנס בסך של 50,000 ₪ או 8 חודשי מאסר תמורתו.

ב. רע"פ 1634/10 **סופה שמירה בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.6.10). כאן סכום המע"מ שהמבקשים השתמטו מתשלומם היה בסך של 847,053 ₪. על המנהל הושתו 20 חודשי מאסר בפועל. על החברה הוטל קנס בסך של מיליון ₪ ועל המנהל קנס בסך של 20,000 ₪.

ג. רע"פ 2843/11 **אבו עיד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.4.11). סכום המע"מ שהמבקש השתמט מתשלומם היה בסך של 875,000 ₪. הושת עליו עונש מאסר בפועל של 9 חודשים וכן קנס בסך של 60,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו.

13. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא כדלקמן:

א. לגבי רכיב המאסר בפועל, בין 8 חודשים ועד 24 חודשים.

ב. לגבי רכיב הקנס, המאשימה טענה שהוא צריך לנוע בין 5 ועד 10 אחוז מסכום המחדל, קרי בין 38,000 ₪ ועד 76,000 ₪. מתחם קנס זה מקובל עליי ובכוונתי לאמצו מאחר והוא לוקח בחשבון הן את חומרת העבירות שבוצעו והן את מצבו הכלכלי של הנאשם.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

14. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן:

א. לקולא: העדר עבר פלילי, הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי וכן היותו של הנאשם אב לשתי בנות שפרנסתן עליו.

ב. לחומרא: העובדה שהנאשם לא הסיר כלל את המחדל מושא כתב האישום.

15. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירה מסוג פשע לפי חוק מס ערך מוסף.

ג. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו, הנאשם לא יבצע עבירה מסוג עוון לפי חוק מס ערך מוסף.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך של 45,000 ₪, או 90 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.8.20 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, במעמד הצדדים.